

РЕШЕНИЕ

№ 3869

гр. София, 05.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 29.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4797** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба с дата 14.06.2010г. на Б. П. Ц. – Б. П., със седалище С., с ЕИК *, чрез упълномощен адвокат Т от САК, против Ревизионен акт /РА/ № */09.02.2010 г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. - С.-град, в частта му потвърдена с Решение № 745/23.05.2010г. на директор на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” /ДОУИ/ П. Централно управление на Националната агенция за приходите – в частта му за установени задължения за периода от 01.01.2001г. до 30.09.2006г.

С молба от 06.12.2010г. процесуалният представител на ответника прави уточнение, че РА № */09.02.2010г.е потвърден с решението на ответника само в частта за установени задължения на Ведомствена техническа строителна организация (ВТСО) „С” към Светия синод на Българската П. Ц. – Б. П.. В същото съдебно заседание изрично е заявено, че жалбата се поддържа по отношение на тази част от РА.

Становища на страните:

Жалбоподателят поддържа жалбата си изцяло, като се претендира, че за установените задължения за периода от 2001 – 2003г. се иска отмяна на РА като незаконосъобразен поради погасяване по давност на задълженията, изискуемостта на които е настъпила през този период, което възражение е направено още в хода на ревизионното производство. За установените задължения за 2004 г., 2005г. и 2006г. – се излагат

правни съображения за неяснота въз основа на какво са установени процесните задължения, като се претендира определянето им в нарушение на материалния закон, в това число и за необходимост от определянето им по отделно за всяко лице, неустановеност кои са осигурените лица – поименно и по отделно, подлежащи ли са на осигуряване на друго основание по чл.4 от КСО, какъв е размерът на осигурителния им доход за съответния месец и на следващата се вноска. Претендират се допуснати съществени процесуални нарушения в хода на ревизионното производство - необосноваността на РД и РА относно фактическите основания за определяне на процесните задължения, с оглед на което и невъзможност за защита.

Отделно от горното се оспорва и приетото като начислено от ревизираното лице в мотивите на РА, колона 5 от таблицата за установяване на задълженията. Признава изводите в решението на ответника, че служителите от ВТСО „С” са част от администрацията към Светия синод - върховният орган на управление на вероизповеданието, в с.з. от 20.12.2010г.

Ответникът – директор на Д. „Обжалване и управление на изпълнението”, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Във връзка с указания на съда за представяне на доказателства въз основа на какви факти са определени процесните задължения, в съдебно заседание от 08.11.2010г., е заявено от процесуалния представител на ответника, че по време на ревизията са прегледани първичните документи на жалбоподателя и задълженията са определени по ведомостите за заплати, но не се съхраняват копия и ще следва да се изискат отново от жалбоподателя.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, допълнително – ведомости на ВТСО „Синстро” за процесния период, изслушано е заключение на вещо лице по съдебно икономическа експертиза, както и за статута на жалбоподателя с оглед представителството му и правосубектността.

С писмо от 09.12.2010г.(л. 359) ответникът е изискал заверени копия от доказателствата, събрани в хода на ревизията от ревизиращия екип, като във връзка с това в съдебно заседание от 20.12.2010 г. са представени обобщени справки за начислените и дължими суми за процесните задължения за ревизирания период(л. 361-377). По делото са приети като доказателства и ведомостите за заплати на ВТСО Синстро за ревизирания период, като такива са представени за месеците от април на 2001г. до март 2005г.

Съдът, като взе предвид приетите по делото доказателства, становищата и възраженията на страните, и след цялостна служебна проверка на оспорения акт по реда на чл.160,ал.2 ДОПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата съдът намира следното:

Съдът констатира, че решението на Д. на ДОУИ е постановено по жалба с дата 09.03.2010 г. срещу РА по административен ред. Срокът за произнасяне по чл. 155,ал.1 ДОПК, изтичащ на 23.04. 2010 г., е удължен с 1 месец, съобразно споразумение по чл.156,ал.7 ДОПК т.е. до 23.05.2010г., с оглед на което решението, като издадено на същата дата, е постановено в срок. Връчено е на 01.06.2010 г., а жалбата до съда с дата 14.06.2010 г. е в срока по чл.156,ал.1 ДОПК.

Поради допустимост на жалбата по делото, съдът следва да разгледа същата по същество.

По фактите съдът намира за установено следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 3499/01.12.2006г., издадена на основание чл.112 и чл.113 ДОПК, връчена на 02.03.2007г., която е издадена от П Г, в качеството и на заемаща длъжността началник на сектор „Ревизии” в Д. „Данъчен и осигурителен контрол” П. ТД на Н. С.. Със същата е възложена ревизия на Българската П. – Светия синод, за данък по чл. 38 от ЗОДФЛ за 2005г., вноски за ДОО и здравно осигуряване за периода от 01.01. 2001 – 30.09.2006г. включително, за ДЗПО за универсален пенсионен фонд за периода от 01.01.2002 -09.2006г. и ДЗПО за професионален пенсионен фонд за периода от 01.01.2001г. – 30.09.2006г. и за вноски за фонд гарантирани вземания на работници и служители по несъстоятелност за периода от 01.01.2005г. до 30.09.2006г.

По искане на ревизираното лице от 02.03.2007г., със Заповед № 21 /14.03.2007г., на основание чл. 34, ал.1,т.4 от ДОПК е спряно производството по извършване на ревизията, за срок до 14.06.2007г., като заповедта е издадена от органа, възложил ревизията със ЗВР № 3499/01.12.2006г.

Със ЗВР № 2528/14.06.2007г. е възложена отново извършването на ревизия на Българската П. – Светия синод, с идентичен обхват като ЗВР 3499/01.12.2006г., издадена от същия орган, също с правно основание чл.112 и чл.113 ДОПК и със срок за завършване на ревизията – 02.09.2007г., връчена на представител на ревизирия субект на 19.06.2007г.

С Решение № 119/18.07.2007г. е постановен отказ да бъде спряно повторно ревизионното производство, с довод за допустимост еднократно да бъде спряно за срок от три месеца по искане на ревизирия субект, което е направено с посочената заповед от 14.03.2007г. Решението е издадено също то П Горанчева, заемаща същата длъжност. Със ЗВР № 3484/02.08.2007г. същият орган по приходите е постановил удължаване на срока за извършване на ревизията до 02.10.2007г., връчена на 08.08.2007г. на представител на ревизираното лице.

Със Заповед № ЦУ-107/28.09.2007г., на основание чл. 114,ал.3 ДОПК, на изпълнителния директор на Н.,е разрешено срокът за извършване на ревизията е удължен до 02.01.2008г., във връзка с което е издадена ЗВР 4493/02.10.2007г. с която е изменена предходната ЗВР относно срока за извършване на ревизията до същата дата, издадена от органа, издал първоначалната ЗВР, връчена на представител на ревизирия субект на 24.10.2007г.

Екипът, на който е възложено първоначално извършването на ревизията също е променен, като с последната ЗВР е в състав Д А и Ж С – органи по приходите П. ТД на Н. – С..

Ревизията е приключила с издаването на Ревизионен доклад (РД) №4493/19.11.2009г., издаден и подписан от органите по приходите, на които е възложена ревизията и определени с последната ЗВР 4493/02.10.2007г., РД е връчен на представител на жалбоподателя на 13.10.2010 г., което съдът възприема като техническа грешка относно датата и годината на връчване, предвид датата на подаване на възражение срещу РД – 26.01.2010г., с оглед на което съдът възприема датата на връчване на РД като 13.01.2010г.

Въз основа на уведомление за съставен РД е издадена Заповед за определяне на компетентния орган да издаде РА – Заповед № К 4493/19.11.2009г., от органа, издал първоначалната ЗВР, с която е определена Д А – старши инспектор по приходите, за компетентна да издаде РА. На основание посочената заповед и РД, същата е издала РА № */09.02.2010г., в който са установени и задължения за ВТСО „Синстро” в следните размери:

1. За ДОО по чл.4,ал.1,т.1 Кодекса за социалното осигуряване (КСО) за:

-за периода от 01.01.2001г. -31.12.2001г. в размер на 1583,51лв. главница и лихви 1687,91лв., – стр. 4 РА, л.66 от делото;
-за периода от 01.01.2002г. – 31.12.2002 г. в размер на 2335,62лв. главница и лихви 3465,14лв. - стр. 6 РА, л.68 от делото ;
-за периода от 01.01.2003г. – 31.12.2003г. в размер на 2764,72лв. главница и лихви 3200,19лв. - стр. 8 РА, л.70 от делото ;
-за периода от 01.01.2004г. –31.12.2004г. в размер на 2636,42лв. главница и лихви 2962,82лв. - стр.10 РА, л.72 от делото;
-01.01.2005г.-31.12.2005г. в размер на 214,25лв. главница и лихви 193,31лв. - стр.12 РА, л.74 от делото ;

Общо с РА са установени задължения за ДОО за ревизирания период 9 534,52 лв. за главници и лихви 11 509,37лв.

2.За вноски за Националната здравно-осигурителна каса (НЗОК) по чл.40,ал.1 Закона за здравното осигуряване (ЗЗО)

-за периода от 01.01. 2001 г. – 31.12.2001г. в размер на 236,22лв. главница и лихви 160,17лв. стр. 5 РА, л.67 от делото;
-за периода от 01.01. 2002 г. – 31.12.2002г. в размер на 381,53лв. главница и лихви 341,28лв. стр. 6 РА, л.68 от делото;
-за периода от 01.01. 2003 г. –31.12.2003 г. в размер на 449,73лв. главница и лихви 239,19 лв. стр. 9 РА, л.71 от делото;
-за периода от 01.01. 2004 г. – 31.12.2004г. в размер на 431,03лв. главница и лихви 275,99 лв. стр. 11 РА, л.73 от делото;
-за периода от 01.01.2005г. – 31.12.2005 г. в размер на 25,07лв. главница и лихви 13,84лв. - стр.13 РА, л.75 от делото;

Общо установени задължения за вноски по ЗЗО за ревизирания период 1523,22 лв. за главници и лихви 1030,47 лв.

За 2006 г. не са установени задължения и за ДОО по чл.4,ал.1,т.1 КСО и вноски за НЗОК по чл.40,ал.1 ЗЗО, както и задължения за Допълнително задължително пенсионно осигуряване по чл.157 и чл.158 КСО за целия ревизиран период от 2001 – 2006г., както и за фонд Гарантиране вземанията на работници и служители за периода 2005-2006г.

Размерът на посочените задължения се сочи като потвърдена част на ревизионния акт с Решение № 745 /25.05.2010г. на ответника в молбата от 06.12.2010г. на процесуалния му представител, като изрично се уточнява връчването на РА и решението само на представляващ Светия Синод на Българската П. Ц. – Б. П..

По правосубектността на ревизираното лице:

С първоначалната ЗВР и последващите за изменението ѝ е възложено извършването на ревизия на Българската П. – Светия синод, сега Б. П. Ц. – Б. П., съгласно наименованието на вероизповеданието по чл.1, ал.1 от действащия Устав (л.242), и както се признава от чл.10, ал.1 от Закона за вероизповеданията.

Статутът на поделенията на Българската П. по време на ревизирания период – от 2001г. до 2006 г. се е определял от Устав, утвърден през 1951г., отменен през 2008г., наричан стар Устав, във връзка с препращането към него на чл. 6, ал. 1 от Закона за изповеданията, отменен с действащия Закон за вероизповеданията - ДВ, бр. 120 от 29 декември 2002 г., както и чл.10 от последния закон.

И по двата закона – по посочените разпоредби, се признава статут на самостоятелни юридически лица на местните поделения на Българската П., съответно Б. П. Ц., които не подлежат на регистрация, тъй като съществуването им като такива следва от Устава на вероизповеданието и е признато от закона.

Българската П. през ревизирания период съгласно стария Устав е юридическо лице, включващо местни поделения, самостоятелни юридически лица от своя страна, ръководени от Върховно управление в лицето на Светия синод. ВТСО „Синстро” не може да се определи като местно поделение по смисъла на стария Устав, тъй като от никоя разпоредба на същия не следва, че такава организация, обособена по функционален признак – строителство, е свързана с определена територия и представлява местно поделение. От приложимата правна норма следва, че само на местните поделения по действащия тогава Устав се признава по чл. 6, ал.1 ЗИ(отм.) правосубектност на юридическо лице. Във всички останали случаи възникването на юридическо лице като правен субект с имущество или фондове на вероизповеданието се прилага реда и изискванията, предвидени в закон – например по Търговски закон, Закона за юридическите лица с нестопанска цел.

От страна на жалбоподателя не се твърди ВТСО Синстро да има правосубектност на юридическо лице, и дейността му следва да се отнесе към юридическото лице Б. П., ръководена от Върховното управление на същото – Светия синод, а възникналите правоотношения по повод дейността на строителната организация – като възникнали с това юридическо лице, в това число и с работниците и служителите, свързани с тази дейност.

Изводите в решението на ответника в посочения смисъл по отношение на ВТСО Синстро, че същото не е самостоятелно юридическо лице, а е подразделение към Светия Синод, Върховното управление на Българската П. Ц., не са оспорени в жалбата до съда, а също и в хода на съдебното производство, видно от изявленията на процесуалния представител на жалбоподателя в съдебно заседание от 20.12.2010г.

Следователно, съдът приема за установено от фактическа страна, че осигурител по смисъла на чл.5,ал.1 от КСО за лицата, наети по трудови правоотношения във връзка с дейността на ВТСО Синстро, за които са представени ведомости за заплати пред съда, следва да се приеме за установено, че е юридическото лице Б. П. Ц. – Б. П., представлявано от Българския патриарх М (Н М).

Също така следва, че възложената ревизия на данъчния субект със ЗВР, включва в обхвата си и проверка на ВТСО Синстро за посочените в заповедта публични задължения през ревизирания период.

П. извършената ревизия на данъчния субект Б. П. – Светия Синод, с таблицата към

процесния РА са установени задължения, разграничени по субекти както следва: „Св. Синод, в т.ч. епархии”; Администрация, митрополити, служители; ВТСО С; Почивна станция Н; Синодално издателство БПЦ; СПК И; Синодална свещоливница Х. Установените задължения са посочени като обща цифра за всяка година от ревизирания период по така разграничените подразделения, които ревизиращите органи са приели, че се включват в юридическото лице Б. П..

В мотивите на РА са изложени подробни мотиви по възражението срещу РД, а по задълженията за осигурителни вноски за фондовете на ДОО и Националната здравно-осигурителна каса е отбелязано само, че е установено, че „вноските са начислени, но не са внесени в законоустановените срокове”, поради което на основание чл.113 КСО и чл. 107 ЗЗО, са изчислени лихви за просрочие за съответния период на закъснение.

С Решение № 745/25.05.2010г. е прието, че е извършена проверка относно изплатените възнаграждения от Светия синод за администрацията, митрополитите и служителите, не са констатирани нарушения, както и за Почивна станция Несебър, Синодално издателство, СПК Илиянци, Синодална свещоливница – Хаджидимово. Поради териториална некомпетентност на органа издал ЗВР и ревизиращите органи, РА е обявен за нищожен в частта за установените задължения за епархиите Великотърновска, Ловчанска, Врачанска, Видинска, Русенска, Плевенска, Пловдивска, Старозагорска и Варненска, и е потвърден в останалата част.

По доказателствата, установяващи процесните задължения, съдът намира за установено следното:

1. Представените обобщени справки за „начислените и преведени и суми за превеждане на фондовете на ДОО и здравноосигурителната каса за периода 2001-2006г.”, са подписани от само от лице за съставил –Л. М, без да е обозначено в какво качество - заемана длъжност П. юридическото лице на жалбоподателя и дата на изготвянето им, видно от съдържанието на същите –л. 361-377. Начислените и внесени осигурителни вноски за ДОО и здравно осигуряване са разграничени на лични и за сметка на работодателя, като всички начисления са отнесени към лицата родени преди 1960г.

2.От приложените към молба от 22.06.2011г. на процесуалния представител на ответника като ведомости на „С” за периода месеците от април на 2001г. до март 2005г. се установява следното:

2.1.Ведомостите не съдържат подписи на съставил, на представляващ юридическото лице, не се съдържа дата на съставянето им.

2.2.Само част от ведомостите съдържат подписи за получено възнаграждение:

-Подписи на всички лица се съдържат по ведомостта за м. април 2001г. ,общото трудово възнаграждение е в размер на 1749,89лв., тази ведомост съдържа начисляване на вноски за ДОО и здравноосигурителни вноски за сметка на лицата в частта за удържките – колони 70 -78, като не съдържа подписи за лицата Г. Р и Г. Х Г, има отбелязване в цифри, вероятно номер на документ но не е удостоверено по никакъв начин, че се отнася до получаване на възнаграждение;

-Подписи за получено възнаграждение се съдържат и по ведомостите за месеците май, юни и юли 2001 г. включително, с изключение на лицата Г. Р и Г. Д Г за месец май 2001г., за И Н, Р А и Б К - за м. юли 2001г. За тези лица в частта за подпис се

съдържа посочване на цифри в колоната за получаване на възнаграждение, вероятно номер на документ, но не се съдържа изрично отбелязване за това.

-За месец август 2001г. се съдържа подпис за получаване на възнаграждение само от две лица – В Т и Г. Г, за месец септември, ноември и декември 2001г. само подпис от Г. Г.

-за месец януари 2003г. само срещу името на К К е вписано получени с РКО №12,13 и 14 без да се съдържа подпис и обозначение на лице, извършило вписването за получаване по посочения начин възнаграждението.

-Във всички останали ведомости не се съдържат подписи за получаване на възнаграждение.

-Лицата по ведомостите са посочени като заемащи конкретни длъжности: директор, счетоводител-касиер, началник склад, „т.р-л”, което съдът възприема като технически ръководител и ТРЗ, обособени първоначално в следните подразделения по ведомостта: „ИТР”; служители; помощно –обслужващ и дърводелска работилница.

-Посочени са отработени дни през съответния месец съответно ползван платен годишен отпуск или отпуск по болест, месечно възнаграждение и допълнително възнаграждение за прослужено време, обезщетения по чл.259, без да се посочва от кой нормативен акт

-Съдържа се колона за ДОД (данък върху общия доход), отразени са удържки за лични осигурителни вноски и чиста сума за получаване.

-С изключение на месеците април – юни 2001г., останалите ведомости съдържат и рекапитулация, в която върху общия осигурителен доход – съответстваща на сумата по колона всичко трудово възнаграждение, са начислявани вноски за ДОО и здравни осигуровки за сметка на работодателя.

-Всички ведомости са заверени за вярно с оригинала, което отбелязване съдържа подпис и печат на Българската П. Ц., но не се съдържат подписи на ведомостите като счетоводен документ.

3.В докладна записка с В. № 67/19.01.2007г. (л.18 от папка 2) от главния счетоводител на Светия Синод – М К, е изложено, че П. контакт с ревизиращите органи, причината за ревизията е констатация на Инспектората П. НОИ, за постъпила огромна сума осигурителни вноски от страна на Българската П. Ц., без да са подадени личните декларации на осигурените. Въз основа на това е предложено да се иска отсрочка на започването на ревизията, „за извършване на основно уточняване на горните разчети и тогава да се проведе проверката”.

4.Представени са четири платежни нареждания с дата 10.11.2005г. към молбата на процесуалния представител на жалбоподателя от 27.05.2011г.-л.419от делото. От същите се установяват извършени плащания в полза на НОИ за периоди месеците 01.04.2001г. – 31.08.2005г. с наредител Б. П. – Светия Синод,съответно за сумите 2 227,59лв., 743,17лв., 298,22лв. и 17 850,82лв. По делото не се установява и не се твърди, че във връзка с посочените четири платежни нареждания от 10.11.2005г., са подавани лични декларации за лицата, за които са внесени осигурителни вноски.

Във връзка с посочените платежни нареждания, от процесуалния представител на жалбоподателя е представена справка за начислени и преведени осигуровки през м. ноември 2005г. в която се съдържат и такива за периода от 04/01 – 09/03 за Синстро общо 2 555,18 лв. –л.421 от делото. Представените справки от жалбоподателя и

ответника са изготвени и подписани от едно и също лице – М.

5. Вещото лице въз основа на представените справки за ВТСО Синстро в хода на ревизията е установило задълженията по месеци за 2004 и 2005г. , съответно общо за ДОО 2636,42лв. за 2004г. и 214,25лв. за 2005г. и за здравноосигурителни вноски за 2004 г. – 323,27 лв. за сметка на работодателя и 107,76лв. за сметка на осигуреното лице, и за 2005г. – 25.07 лв. за сметка на работодателя и 10,74лв. за сметка на осигуреното лице.

След представянето на ведомостите за ревизираните периоди, вещото лице в съдебно заседание от 29.06.2011г. изрично посочва, че няма нужда от изготвяне на допълнително заключение, тъй като след сравнение със същите, всичко което е посочено във ведомостите отговаря на това, което е посоченото в приетото заключение по делото и не е необходимо изготвянето на допълнително заключение. За 2004 и 2005г. задължението за ДОО и за здравноосигурителни вноски е само за две лица, посочени в справките като родени преди 1960 г.

6. Видно от мотивите на РД, за ВТО „С” е прието, че възнагражденията са изплащани както следва:

-за 2001г. възнагражденията за месеците 01, 02 и 03 са посочени като изплатени на 02.04.2001г., 06.06.2001г. и 20.09.2001г., за месеците от 04 до 08 на 2001г. включително – на 30.06.2004г. и за месеците от 09 до 12 на 2001г. – на 31.12.2004г., видно от справка на л.119 от делото, част от мотивите на РД.

-за 2002г. възнагражденията за всички месеци са посочени като изплатени на 31.12. 2004г., видно от справка на л. 135 от делото, стр. 29 от мотивите на РД;

- за 2003г. възнагражденията за всички месеци са посочени като изплатени на 31.12. 2004г. ,видно от справка на л. 165 от делото, стр. 59 от мотивите на РД;

-за 2004г. възнагражденията за всички месеци са посочени като изплатени на 31.12. 2004г., видно от справка на л. 183 от делото, стр. 77 от мотивите на РД;

-за 2005г. възнагражденията за месеците от 01,02 и 03 са посочени като изплатени на 31.12.2005г.

За датите на изплащане на възнагражденията не се съдържа информация във ведомостите за заплати.

7. В представените справки за начислените, преведените и разлика за превеждане осигурителни вноски за ДОО и здравноосигурителни вноски за ВТСО С – л. 361 и л.362 от делото, за 2001г. се посочват като преведени вноски за ДОО и здравноосигурителни през м.06. 2001г., за 2002г. се посочва, че не са преведени, а за 2003г. – м.10.2003г., за 2004 – м. 06.2004г. и за 2005г. – м.11.2005г. Не е посочена конкретна дата на плащане на вноските и не са приложени платежни нареждания към тези справки.

8. П. съпоставка на посочените суми по справките на л. 362 и л.363 и приетото за начислено от ревизираното лице по РА, не се установява идентичност на сумите – посочени са като начислени суми както в по-висок така и в по-нисък размер. Така П. съпоставяне се установява следното:

За ДОО по чл.4,ал.1,т.1 КСО:

1. В РА за периода от 01.01.2001г. -31.12.2001г. задължението и начислената сума са 4594,13лв., внесената сума е 3010,62лв., а дължимата – 1583,51лв. – л. 66 от делото. Съгласно справката на л. 361 от делото, за 2001г. са отразени като начислени 4585,93лв. (сумата от 896,98лв. за лични и 3688,95лв. за сметка на работодателя) и внесени 1115,01 лв. по втората таблица.

2. В РА за периода от 01.01.2002г. – 31.12.2002 г. задължението и начислената сума са 4107,19лв., внесената сума е 1771,57 лв., а дължимата – 2335,62лв. – л. 68 от делото. Съгласно справката на л. 361 от делото, за 2002г. са отразени като начислени 4034,17 лв. (сумата от 962,73лв. за лични и 3071,44лв. за сметка на работодателя), като не са отразени внесени суми по втората таблица.

3. В РА за периода от 01.01.2003г. – 31.12.2003г. задължението и начислената сума са 3841,94лв., внесената сума е 1077,22лв., а дължимата – 2764,72лв. – л. 70 от делото ; Съгласно справката на л. 361 от делото, за 2003г. са отразени като начислени 3624,28 лв. (сумата от 811,13лв. за лични и 2813,15лв. за сметка на работодателя) и внесени 1825,81 лв. по втората таблица

4.В РА за периода от 01.01.2004г. –31.12.2004г. задължението и начислената сума са 2636,42лв., внесената сума е нула лв., а дължимата – 2636,42лв. – л. 72 от делото ; Съгласно справката на л. 361 от делото, за 2004г. са отразени като начислени 2636,42лв. (сумата от 646,54лв. за лични и 1989,88лв. за сметка на работодателя) и внесени 538,66 лв. –по втората таблица.

5. В РА за периода от 01.01.2005г.-31.12.2005г. задължението и начислената сума са 214,25лв., внесената сума е нула лв., а дължимата – 214,25лв. – л. 74 от делото. Съгласно справката на л. 361 от делото, за 2005г. са отразени като начислени 363,13лв. (сумата от 107,72лв. за лични и 255,41лв. за сметка на работодателя) и внесени 2195,46 лв. – по втората таблица

За здравноосигурителни вноски за НЗОК по чл.40,ал.1 ЗЗО:

1 В РА за периода от 01.01.2001г. -31.12.2001г. задължението и начислената сума са 810,45лв., внесената сума е 574,23 лв., а дължимата – 236,22лв. – л. 67 от делото. Съгласно справката на л. 361 от делото, за 2001г. са отразени като начислени 825,09лв. (сумата от224,24лв. за лични и 600,85лв. за сметка на работодателя) и внесени 183,75 лв. по втората таблица.

2.В РА за периода от 01.01.2002г. – 31.12.2002 г. задължението и начислената сума са 671,48лв., внесената сума е 289,85 лв., а дължимата – 381,53 лв. – л. 68 от делото. Съгласно справката на л. 361 от делото, за 2002г. са отразени като начислени 664,24 лв. (сумата от 160,45лв. за лични и 503,79лв. за сметка на работодателя), като не са отразени внесени суми по втората таблица.

3. За периода от 01.01.2003г. – 31.12.2003г. задължението и начислената сума са 628,11лв., внесената сума е 178,38лв., а дължимата – 449,73лв. – л. 71 от делото. Съгласно справката на л. 361 от делото, за 2003г. са отразени като начислени 606,27лв. (сумата от 135,19лв. за лични и 471,08лв. за сметка на работодателя) и внесени 431,27 лв. по втората таблица.

4. В РА за периода от 01.01.2004г. –31.12.2004г. задължението и начислената сума са

431,03лв., внесената сума е нула лв., а дължимата – 431,03лв. – л. 73 от делото. Съгласно справката на л. 361 от делото, за 2004г. са отразени като начислени 431,03лв. (сумата от 107,76лв. за лични и 323,27лв. за сметка на работодателя) и внесени 89,70 лв. по втората таблица.

5. В РА за периода от 01.01.2005г.-31.12.2005г. задължението и начислената сума са 25,07лв., внесената сума е нула лв., а дължимата – 25,07лв. – л. 75 от делото. Съгласно справката на л. 361 от делото, за 2005г. са отразени като начислени 60,69лв. (сумата от 18,21лв. за лични и 42,48лв. за сметка на работодателя) и внесени 359,72 лв. по втората таблица.

В придружителното писмо на л.42 за изпращане на жалбата срещу РА, издателят му – главен инспектор Д А изрично посочва в забележка, че сумите за начислени и внесени здравно-осигурителни вноски по представените по ИПДПОЗЛ от задълженото лице справки са отразени в колона 5 и колона 7 от РД и РА (л. 43). От съпоставянето на сумите следва, че приетото за начислено и изплатено по РА не съответства на тези по справките, представени от ответника пред съда, с довод, че въз основа на същите са изградени констатациите на ревизиращите органи. Също така в справката за 2005г. са посочени като внесени в повече от начислените вноски за ДОО и здравноосигурителни вноски за същата година, за което няма логично обяснение.

В хода на съдебното производство във връзка с указанията на съда по определение от 14.01.2011г., процесуалният представител на жалбоподателя изрично оспорва приетото за начислено от задълженото лице в мотивите на ревизионния акт, т.е. оспорва верността на посочените суми по колона 5 от таблицата на РА за установяване на задълженията. Във възражението срещу РД са наведени доводи, че задълженията са определени като общи суми, без да е посочено за кои осигурени лица се отнасят и какъв е размерът на техния месечен осигурителен доход. За ВТСО Синстро изрично се посочва, че установените задължения за 2004г. не са дължими, тъй като полученото възнаграждение е под минималната работна заплата, без да се твърди какво е правоотношението.

В жалбите срещу РА и възражението срещу РД са развити доводи, че осигуровките е следвало да се платят през съответната година, в това число и като са обсъдени разпоредбите на чл.7,ал.1 и ал.2 КСО, а давностният срок по чл.109,ал.1 ДОПК започва да тече от 01 януари на следващата година - съответно от 2002г. за процесните вноски за 2001г., от 2003г. за дължимите осигурителни вноски за 2002г. и от 2004г. съответно за 2003г. Също са развити доводи за изтекли давностните срокове по чл.171,ал.1 ДОПК за установените задължения за 2001 – 2003г. , с начало на тези срокове съответно от 01.01. на 2002, 2003 и 2004г.

Доводите за изтекла погасителна давност по чл.171,ал.1 ДОПК са приети изцяло за основателни в мотивите на решението на ответника, като също констатира, че обжалваните задължения за 2001,2002 и 2003г. за вноски за ДОО и здравно осигурителни вноски са погасени по давност, но е развита тезата за допустимост да бъдат установени с РА, поради допустимост погасеното по давност задължение да бъде прихванато.

Във връзка с изводите за погасяване по давност на установените задължения за 2001-2003г., в диспозитива на решението е указано да бъдат предприети действия за проверка на срока на погасителната давност с оглед спиране и прекъсване на срока,

както и за предприемане на съответни действия по чл.173 ДОПК за отписване на вземането за 2001, 2002 и 2003г. като погасено по давност, като не се посочва кой орган следва да предприеме указаните действия.

В изпълнение на Определение на съда от 14.01.2011г., ответникът с писмо от 03.02.2011г. – л. 390 от делото е посочил, че правомощията по чл.173 ДОПК се упражнявали от органа по принудително събиране, към съответната териториална Д., а същият – директор на ДОУИ не разполагал с информация в тази насока.

Покана за доброволно плащане по чл.182, ал.1 ДОПК (л. 216) с дата 26.07.2010г., е връчена на представител на жалбоподателя на 11.08.2010г. Поканата е за плащане в 7-дневен срок от получаването ѝ на задължения за ДОО и здравно осигуряване по процесния РА № */09.02.2010г., общо задължения за главница - 3306,77 лв. и лихви – 3732,75лв. С четири платежни нареждания – вносни бележки за плащане към бюджета (л. 230-233), общо на стойност 3306,77 лв. сумите за главниците за ДОО и здравноосигурителни вноски са заплатени на 12.09.2010г.

Правни изводи на съда:

По наличие на основания за нищожност на РА в обжалваната му част, спазване на предвидената форма и процесуалните правила в производството по издаването му, съдът намира следното:

По допустимостта да се образува ревизионното производство

Съдът намира, че възложената ревизия с първоначалната ЗВР и всички последващи на задълженото лице „Б. П. – Светия Синод”, с БУЛСТАТ *, представлявана от Българския Патриарх М, включват и установяване на задълженията на ВТСО С, предвид приетото от фактическа страна за структурата на вероизповеданието.

Съгласно чл.112,ал.1 ДОПК, ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагането на ревизията. В случая първоначалната ЗВР е издадена на 01.12.2006г. Съгласно чл.109,ал.1 ДОПК, не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация.

Това правило е приложимо и за задължителни осигурителни вноски, като процесните по делото за ДОО и здравноосигурителни вноски, както следва от чл.1 от ДОПК – за приложимостта на правилата на същия и за установяване на тези публични задължения и от константната съдебна практика на ВАС по този въпрос: например решенията по административни дела № № 1528/2007 г., 15810/2008 г.,1965/2009 г., 2080/2009 г. и 6744/2009 г., двете на ВАС-VI отд. и други на Върховния административен съд.

Задълженията за осигурителни вноски и за здравноосигурителните вноски за сметка на работодателя и за сметка на наетите лица по трудово правоотношение, са изискуеми от датата на изплащане на дължимото възнаграждение или на част от него, съгласно чл.7,ал.1 и ал.2 от Кодекса за социалното осигуряване и чл. 40,ал.1,т.1,буква „в” от Закона за здравното осигуряване, което правило е относимо за всички ревизирани периоди. След ревизирания период е създадена нова ал.3 на чл.7 КСО - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., предвиждаща, че когато възнагражденията са

начислени, но не са изплатени, осигурителят внася осигурителните вноски по ал. 1 и 2 до края на месеца, през който е извършено начисляването. Тази разпоредба няма обратно действие.

Подаването на декларации за осигурените лица по трудови правоотношения от осигурителя през ревизирия период се регламентира от Инструкция № 1/11.02.2000 г. за събиране на данни от осигурителите за осигурените П. тях лица и от самоосигуряващите се лица, издадена от Националния осигурителен институт - чл. 1 от същата вр. чл. 2 въвежда задължение за подаването на декларация по образец от осигурителя за дължимите вноски за ДОО и здравноосигурителните вноски .

В чл.3,ал.1 от Инструкцията е определен срок за подаването на декларацията от осигурителите - не по-късно от деня, следващ датата на която са дължими окончателно осигурителните вноски за съответния месец. В същата разпоредба – изречение последно са дефинирани и „окончателно дължими вноски” - като вноските, които се внасят П. изплащането на трудовите възнаграждения за месеца, без авансовите плащания, освен когато за съответния месец е изплатен само аванс.

Във връзка със задължението на работодателя за изплащане на трудовото възнаграждение съдът съобрази следното:

-В чл. 270,ал.2 от КТ е въведено задължение за изплащане на трудовото възнаграждение авансово или окончателно всеки месец на два пъти, доколкото не е уговорено друго. По процесните ведомости за заплати сумата за получаване съвпада със сумата за получаване в края на месеца, от което следва, че изплащана еднократно;

-В чл.245 КТ, озаглавен "Гарантиране на изплащането на трудовото възнаграждение" е въведено друго задължение за работодателя П. добросъвестно изпълнение на трудовите задължения – да гарантира изплащането на трудово възнаграждение в размер 60 на сто от brutното му трудово възнаграждение, но не по-малко от минималната работна заплата за страната, а разликата до пълния размер на трудовото възнаграждение остава изискуема и се изплаща допълнително заедно със законната лихва.

-Когато работодателят - осигурител не е заплатил гарантирания минимум от 60% по чл.245 КТ от начисленото брутно трудово възнаграждение, и не е внесъл дължимите за този работник осигурителни вноски, макар и да не се прекъсва осигуряването за осигуреното лице, (както следва от съдебната практика на ВАС, VI отделение например по адм.д. 2389/2006г.,7908/2006г. и др., не поражда задължение за подаване на декларация по чл.3,ал.1 от Инструкцията. Както се посочи новото правило на чл.7,ал.3 КСО, според което, в случаите когато възнагражденията са начислени, но не са изплатени, осигурителят внася осигурителните вноски по ал. 1 - 2 до края на месеца, през който е извършено начисляването, не е в сила за ревизирия период.

За ревизирия периоди задължението по чл.7,ал.1 и ал.2 от КСО е изискуемо на датата на фактическото изплащане на трудовото възнаграждение. В подкрепа на този извод са и разпоредбите на ал. 8 и 9 от същата разпоредба за едновременното плащане на осигурителните вноски с отпускането на суми за възнаграждения от банките само П. представянето на платежни нареждания за прехвърляне на дължимите осигурителни вноски върху тези суми за ДОО и здравното осигуряване, за осигурителите, които имат банкова сметка, какъвто е процесния случай. Въз основа на приетото за установено в мотивите на решението на ответника за началото на срока по чл.171,ал.1 ДОПК- че за всеки от ревизирия периоди има за начало 01.01. на следващата година, в това число и като се позовава на чл.7,ал.1 и ал.2 КСО, то следва

че ответникът основава тези си изводи на възникнало задължение за плащане на процесните осигурителни вноски през всяка от годините, за които се отнасят и не се поддържат констатациите по таблиците на РД, обсъдени подробно по-горе, за плащане на възнагражденията на дати през следващи години. Посочените дати за изплащане на възнагражденията по таблиците на РД, цитирани по-горе, не се потвърждават от никое доказателство по делото, а след като не се и поддържат от ответника, съдът приема тези констатации за недоказани.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че е изтекъл период от време повече от 5 години от годината, в която процесните задължения за ДОО и здравно осигурителни вноски е следвало да бъдат платени или подадена декларация за същите, с оглед на което и недопустимост да се образува ревизионното производство на основание чл.109,ал.1 ДОПК.

От приетото за безспорно между страните за начало на срока по чл.171,ал.1 ДОПК следва, че петгодишният срок по чл.109, ал.1 ДОПК за възнагражденията, изплатени през 2001 г., започва да тече от 01.01.2002г. и изтича на 31.12.2006г., с оглед на което първоначалната ЗВР от 01.12.2006г., е издадена преди изтичането на този срок. С оглед на това за всички ревизирани периоди в обхвата на ревизията образуването на ревизионно производство за установяване на съответните публични задължения по ЗВР, не е изтекъл срокът по чл.109,ал.1 ДОПК и ревизионното производство е допустимо към датата на издаване на ЗВР.

Ревизионното производство е и законосъобразно образувано, тъй като първоначалната ЗВР и последващите за изменението ѝ, подробно обсъдени по-горе, както и заповедта за определяне на компетентния орган да издаде РА, са издадени от компетентен орган, заемащ длъжността началник на сектор „Ревизии” в отдел „Данъчно осигурителен контрол” на ТД на Н. – С.. Този извод следва от надлежното овластяване на издателя на посочените заповеди по чл.112,ал.2,т.1 ДОПК, съгласно изричната заповед за това на Д. на същата на ТД – Заповед № РД-01-131/22.03.2007г., по силата на която на заемащия посочената длъжност има функции да възлага извършването на ревизии по чл.113 ДОПК.

ЗВР и заповедта за определяне на компетентен орган да издаде РА, имат необходимото съдържание, съответно по чл. 113, ал. 1 и чл.119,ал.2 от ДОПК, с което е спазена изискуемата от закона форма за издаването им.

На основание чл. 110, ал. 2 от ДОПК, ревизията е съвкупност от действия на органите по приходите, насочени към установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. Ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията /чл. 112, ал. 1 от ДОПК/, като чл. 114, ал. 1 от същия кодекс установява начален момент на ревизията – датата на връчване на заповедта за възлагане, срокове за извършване на ревизията и основания за удължаването им.

В първата ЗВР, връчена на 02.03.2007г., не се съдържа срок за извършване на ревизията, но на датата на връчването ѝ е направено искане за спиране от ревизираното лице и същото е уважено ,видно от съдържанието на Заповед № 21/14.03.2007г., като спирането е постановено в рамките на допустимия срок - три месеца по чл. 34,ал.1,т.4 и от компетентен орган по чл.34,ал.3 ДОПК – органа, възложил извършването на ревизията.

Удължаването на сроковете за извършване на ревизията с последващите ЗВР – с 3 месеца до 02.09.2007г. със ЗВР 2528/14.06.2007г. – и с още един месец – до

02.10.2007г. със ЗВР № 3484/02.08.2007г. , извършено от органа , възложил ревизията, е в рамките на правомощията на този орган по чл.114,ал.1 и ал.2 ДОПК, като с изискващото се разрешение на изпълнителния директор на Н.– Заповед № ЦУ-107/28.09.2007г. , е дадено разрешение за удължаване на срока за ревизията от след тези срокове – до 02.01.2008г.

След този срок не се установява по делото да са събрани доказателства от органите по приходите, тъй като такива са изискани от същите с искане за представяне на документи и писмени обяснения от 02.12.2006г. и от 24.10.2007г. , връчени съответно на 02.03.2007г. и 24.10.2007г. Във връзка с представянето на доказателства по делото се съдържа и писмо с дата 26.10.2007г. от ревизираното лице за представяне на доказателствата по искането към средата на декември 2007г.

С издаването на РД на 19.11.2009г. е нарушен срокът по чл.117,ал.1 ДОПК – издаден е повече от 14 дни след приключване на срока на ревизията. Съгласно трайната съдебна практика на ВАС по прилагането на тази разпоредба този срок е инструктивен и неспазването му не погасява правото на ревизиращия орган да издаде РД – например Решение № 6748/ 25.05.2009 г. по адм. д. № 14188/2008 г., I отделение на ВАС. Също така в случая следва да се вземе предвид и обстоятелството, че първоначалната ЗВР е издадена и съответно видно от обобщените справки, РД е изготвен за цялостна ревизия на всички поделения на Българската П. Ц. – Б. П. в страната за 5 годишен период, което безспорно изисква повече време от предвидения 14-дневен срок по чл. 117,ал.1 ДОПК за издаване на РД - за извършване на необходимите изчисления и обобщения от двамата органи по приходите, на които е възложено цялостното извършване на ревизията.

Издадените актове в хода на ревизията са надлежно връчвани – РД № 4493/19.11.2009г. както се изложи по-горе – на 13.01.2010г., а РА № */09.02.2010г. – на 02.03.2010г. Издаването на РА е съобразено с правото на възражения срещу РД, каквото е подадено от ревизираното лице на 26.01.2010г. – л. 91 от делото. Възражението срещу РД е обсъдено в мотивите на РА като неоснователно, в това число и по направеното със същото възражение за изтекла погасителна давност относно събирането на предложението за установяване на задължения с РД за задълженията за 2001 – 2003г. включително.

По тези съображения, съдът намира, че ревизионното производство по събирането на доказателства е проведено в предвидените от закона срокове, като не са допуснати съществени процесуални нарушения П. издаване на РД и РА по чл. 117 и чл. 119, ал. 3 от ДОПК. С издаването на РА на 09.02.2010г., е спазен 14-дневния срок по чл. 119, ал. 3 от ДОПК от подаването на възражението.

Посочените актове са издадени от органите по приходите, надлежно определени със съответните заповеди по чл. 112, 113 и чл. 119 от ДОПК, съответно от Донка Ангелова и Жулиета Станчева, определени конкретно и със последната ЗВР №4493/19.11.2009г., които са издали и подписали РД, и от Д А - издала и подписала РА.

Ревизионен доклад № 4493/19.11.2009г., представляващ акт по чл. 21, ал. 3 от АПК, има необходимото съдържание по чл. 117, ал. 1 от ДОПК, с което също е спазена предвидената в закона форма за издаването му. Предвид и липсата на констатация за нарушаване на процедурата по издаването му, на основание чл.171, ал.1 АПК вр. пар.2 ДР на ДОПК, същият е доказателство пред съда /оборимо/ за съдържащите се в него констатации.

Предвид издаването на РА въз основа на процесните РД и заповед за определяне на компетентен орган да издаде РА, както и формалното съдържание на последния, то следва извод, че Ревизионен акт №*/09.02.2010г., представляващ индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 2 от АПК, е издаден от компетентен орган и в рамките на предоставените му от закона правомощия по чл.119-120 от ДОПК, като е спазена предвидената форма, изложени са правни и фактически съображения за установените задължения на дружеството-жалбоподател.

По изложените до тук съображения, съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на ревизионното производство, нарушаване на правото на защита на дружеството-жалбоподател, както и други нарушения, водещи до нищожност на обжалвания ревизионен акт в разглежданата му част - поради некомпетентност или съществени процесуални нарушения, както и неспазване на предписаната от закона форма, а възраженията за обратното – за възлагане на ревизията от некомпетентен орган и нищожност на последващите заповеди по хода на ревизията, съдът намира за неоснователни. Поради това съдът следва да обсъди материалната законосъобразност на РА.

По материалната законосъобразност на РА в обжалваната част, предвид събраните доказателствата, доводите на страните и относимите правни норми, съдът намира следното:

Доказателствената сила на документите се определя съобразно закона, който е бил в сила по времето и мястото, където те са съставени – чл.178,ал.1 ГПК. В чл. 53 ДОПК са регламентирани правомощията на органите да отправят искания до субектите и лицата, които ги представляват, за изготвяне и предоставяне на подписани от тях справки относно факти и обстоятелства от значение за изхода на производството. На това основание представените справки на л. 361 и 362 от делото, представени в хода на ревизията, са допустимо доказателствено средство по посочената разпоредба от ДОПК. Тези справки представляват частен документ, по смисъла на действащия към момента на изготвянето им ГПК и съгласно разпоредбата на чл.144 от същия съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от лицата, които са ги подписали.

Представените по делото справки са подписани само от съставител – М, без да е обозначена длъжността му и датата на изготвяне на справките.Следователно, съдържащите се в тях изявления относно размера на начислените и внесени осигурителни плащания не са направени от представляващия ревизираното лице – Българския патриарх М (Н М), посочен в ЗВР като представляващ и съгласно представените по делото доказателства, в това число през целия период на извършване на ревизията и в пред съда.

Цитираната разпоредба на чл.53 ДОПК, приложима към датата на представянето на справките в хода на съдебното производство - след 01.01.2006г., поставя изричното изискване справките да бъдат подписани от лицето, което е представляващ на ревизирувания субект. По аргумент от противното, в случай, че това изискване не е спазено, изготвените справки не могат да служат като доказателство, че съдържащите се в тях данни за факти и обстоятелства са заявени от посочените в разпоредбата лица. Следователно, неподписаните от представляващия юридическото лице на

жалбоподателя справки не могат да служат като доказателствено средство по смисъла на чл. 53 ДОПК. Подписът удостоверява изявлението на това лице и когато такъв липсва, представената справка не може да се третира частен документ или като официален документ, издаден от името на същото юридическо лице, по смисъла на действащия към момента на изготвянето ѝ ГПК (отм.) – чл.143 и чл.144.

Предвид изложеното, справките на л. 361 и 362 от делото, нямат доказателствена сила по смисъла на действащия към момента на съставянето им ГПК, вр. § 2 ДР на ДОПК и не удостоверяват съществуването на отразените в тях данни по отношение на юридическото лице жалбоподател.

Във връзка с чл.4, ал.1, т.1 КСО в относимите редакции през целия ревизиран период, работещите по трудови правоотношения работници и служители, наети на работа за повече от пет работни дни или 40 часа през един календарен месец, независимо от характера на работата, от начина на заплащане и източника на финансиране, задължително се осигуряват за всички социални рискове по този кодекс.

В разпоредбата на чл. 40, ал. 1 НПОС е предвидено, че осигурителният стаж се установява с трудови, служебни и осигурителни книжки, с документ по утвърден образец, издаден от осигурителя и с данните по чл. 5, ал. 4 КСО, а според ал. 3 на същия член, документите по ал. 1 се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд.

Следователно, представените ведомости за заплати представляват принципно допустимо доказателство за осигурителен стаж, съответно за задължението за осигурителни вноски за ДОО и здравноосигурителни вноски и съдът следва да обсъди същите.

Посоченото съдържание на ведомостите за заплати на ВТСО „Синстро“ за елементите на възнаграждението отразява основните характеристики на съдържанието на трудовото правоотношение, определено в чл. 66,ал.1 от Кодекса на труда и елементи на възнаграждение по такова правоотношение във връзка с ал.2 от този кодекс, а изготвянето на ведомостите е в изпълнение на чл.128,ал.1,т.1 от Кодекса на труда от страна на работодателя - да начислява във ведомости за заплати трудовите възнаграждения на работниците и служителите за положения от тях труд. Отработените дни са на базата на пълен работен месец П. петдневна работна седмица, съгласно чл.136,ал.1 КТ, съответно неотработените работни дни до максималния размер през месеца са отразявани като отпуск.

Полученото възнаграждение е удостоверено само върху част от ведомостите за заплати, подробно посочени по-горе. Тъй като ведомостите са представени от жалбоподателя, то следва да се приеме, че подписите за получаване на възнаграждението обективират неизгодно за него обстоятелство, тъй като въз основа на него възникват задължения за плащане на осигурителни вноски по чл.7,ал.1 и ал.2 КСО. Подписите за получаване на възнаграждението по ведомостите за заплати са доказателство за получено възнаграждение и същевременно обективират елементи на правоотношението на съответното лице с жалбоподателя, по повод на което е изплатено това възнаграждение, във връзка с елементите му и начина на изчисляването му. От това следва извод, че лицата, които са подписали ведомостите за получаване на възнаграждение, са наети във връзка с дейността на ВТСО Синстро по трудови правоотношения.

Останалите ведомости, тъй като не съдържат никакви подписи, не съставляват волеизявление и частен документ по смисъла на чл.143 от ГПК, респективно нямат

доказателствена сила, на основание чл.11 от Закона за счетоводството (отменен) в сила за 2001г. , както и във връзка с чл.8,ал.1,т.8 от същия закон. Последната разпоредба изисква първичните счетоводни документи да съдържат подписи на лицата, отговорни за осъществяването на стопанската операция.

Съобразно обсъденото от фактическа страна за подписите по ведомостите за отделните месеци, то осигурителният доход за 2001г. е в размер на 8 240,24лв., по месеци: за 04-1501,25лв.; за м.05-1471,25лв.; за м.06-1819,98лв.; за м. 07-1713,43лв.; за м.08-351,35лв.; за м.09-171,77лв.; за м. 10- 0 ; за м. 11-173,03лв. ; за м. 12 – 1038,18лв., съгласно чл.6,ал.2 от КСО, включващ всички начисления по трудовото правоотношение.

Въз основа на този осигурителен доход, общо осигурителните вноски за ДОО за 2001г. са в размер на 2694,55 лв., определени общо в размер на 32,7% със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2001 г., обн., ДВ, бр.108 от 2000 г., за лицата, осигурени за всички социални рискове по чл.4,ал.1,т.1 КСО, от които 6 % за сметка на осигурените лица и 26,7% за сметка на осигурителя. Здравноосигурителните вноски – в размер на 6% върху осигурителния доход, за 2001г. са в размер на 494,41лв.

За останалата част от ведомостите за заплати, тъй като същите не са подписани за получаване на възнаграждението от съответните лица, а също не са подписани от съставител и одобрени от представляващия юридическото лице, то съдът намира, че не съставляват доказателство, удостоверяващо начислени и изплатени възнаграждения на посочените в същите лица, съответно не е налице основание по чл.7, ал.1 и ал.2 КСО за изискуемост на осигурителни вноски за ДОО и здравноосигурителни вноски по чл.40,ал.1,т.1 от Закона за здравното осигуряване. Следователно

П. този извод съдът намира, че само за 2001г. са налице задължения за осигурителни вноски за ДОО и здравно-осигурителни вноски, в размери, различни от тези по РА – съответно 2694,55 и 494,41лв. , в останалата част установените задължения по РА за тези публични задължения не се доказват от приетите по делото доказателства и съдът следва да постанови отмяната му. За посоченото задължение за 2001г. съдът следва да разгледа възражението за изтекла погасителна давност.

В мотивите на РА е прието по възражението срещу РД за изтекла погасителната давност по чл. 171,ал.1 ДОПК за задълженията за ДОО и здравноосигурителни вноски за 2001 – 2003 г., представляващи публични държавни вземания по чл.162,ал.2,т.1 ДОПК, като правна последица от изтичането на 5-годишния давностен срок по първата разпоредба, с начало, годината, следващата годината в който е следвало да се плати публичното задължение, се погасявало правото да се събере по принудителен ред публичното вземане, за което тези срокове са изтекли, а самото публично задължение не се погасявало, същото си оставало дължимо и можело да бъде платено както доброволно, така и да бъде прихванато. След като задължението продължавало да съществува, нямало пречка същото да бъде определено по основание и размер.

В мотивите на решението на ответника - № 745/25.05.2010г., по направеното възражение за изтичане на погасителната давност за събирането на установените задължения за 2001 – 2003г. както за определените с РА задължения за задължителни осигурителни вноски за фондовете на ДОО и за здравноосигурителните вноски, след анализ на разпоредбите на чл.171, ал.1, чл.174 и чл. 128,ал.1 ДОПК, чл.115 КСО,чл.113,ал.2,т.1 и чл.140 ДПК(отм.), намира същото за основателно. Като признава погасяването на задълженията по давност, прави извод, че същото продължавало да

съществува и нямало пречка да бъде установено, като е прието за правилно упражнената правна възможност да бъде установено погасеното по давност задължение.

Във връзка с изводите за погасяване по давност на установените задължения за 2001-2003г., в диспозитива на решението е указано да бъдат предприети действия за проверка на срока на погасителната давност с оглед спиране и прекъсване на срока, както и за предприемане на съответни действия по чл.173 ДОПК за отписване на вземането за 2001, 2002 и 2003г. като погасено по давност, като не се посочва кой орган следва да предприеме указаните действия.

С издаването на поканата за доброволно плащане не е прекъсната давността по смисъла на чл.172,ал.2ДОПК, тъй като същата не представлява действие по принудителното изпълнение на установеното с процесния РА задължение. Този извод следва от чл.221, ал.1 ДОПК, за започване на производството по принудителното изпълнение след изтичането на 7-дневния срок от поканата по чл.182 ,ал.1 ДОПК, както и от систематичното място на тези разпоредби. Поканата за доброволно плащане по чл.182, ДОПК се съдържа в глава двадесет и първа „Изпълнение”, а чл. 221- в глава двадесет и пета „Принудително изпълнение” . Разпоредбата на чл.172,ал.2 ДОПК изисква изрично предприемането на действия по „принудително изпълнение”, с оглед на което изричното разграничаване на посочените действия от законодателя следва да се вземе предвид.

П. преценката за давностния срок по чл. 171, ал.1 ДОПК, съдът следва да вземе предвид спирането му по чл.172, ал.1,т.1 ДОПК за една година от започването на производството за установяване на публичното задължение,т.е. от датата на образуване на ревизионното производство, което съгласно чл.112 112, ал.1 ДОПК е датата на издаването на ЗВР. По тези съображения с издаването на последната на 01.12. 2006г. до 01.12.2007г. е спрял да тече давностният срок по чл. 171,ал.1 ДОПК.

Също така на основание чл.172,ал.2 ДОПК с издаването на РА на 09.02.2010г., е прекъсната давността и е започнала да тече нова давност.

Съгласно чл.115 КСО (ДВ, бр. 1 от 01.01.2002 г., изм. бр. 67/2003 г.) вземанията на НОИ за невнесени осигурителни вноски и лихвите върху тях се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок. Този срок следва да се брои съобразно чл. 140, ал.1 ДПК (в сила до 31.12.2005 г.), считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение.Идентична на разпоредбата на чл.140,ал.1 ДПК (отм.) е чл.171,ал.1 ДОПК, относно петгодишната погасителна давност, с оглед на което започналият да тече срок по отменената разпоредба, продължава да тече и П. действието на новата разпоредба от 01.01.2006г.

Ревизионното производство е възложено и проведено П. действието на ДОПК, и от датата на започването му – с издаването на ЗВР на 01.12.2006г., на основание чл.172,ал.1,т.1 ДОПК, давността е спряла за една година, т.е. до 01.12.2007г. ,след което е продължила да тече, тъй като РА е издаден след този едногодишен срок - на 09.02.2010г.

Следователно, за задълженията за 2001г. РА е постановен П. съществено нарушение на административнопроизводствените правила досежно задълженията за осигурителни и здравноосигурителни вноски, тъй като е преклудирана възможността за принудителното им събиране, съгласно чл.115,ал.1 КСО. Съдът не споделя доводите в решението на ответника за допустимост с РА да бъдат установени публични задължения, погасени по давност , тъй като е допустимо да бъдат прихванати, тъй като

този акт е изпълнително основание, въз основа на което може да бъде допуснато принудително изпълнение – чл.209,ал.2,т.1 ДОПК. На основание чл.168,т.3 ДОПК, тези публични вземания - за осигурителни и здравно осигурителни вноски за месеците 01,02,03 2001г., установени със РА, са погасени по давност.

Следва извод, че оспореният ревизионен акт е издаден в нарушение на материалноправните основания за законосъобразност в частта, с която са установени задължения за погасени по давност осигурителни вноски за ДОО и здравноосигурителни вноски за 2001г. и ведно с прилежащите лихви за забава.

В РА, респективно в РД не се съдържат поименно лица от ВТСО Синстро, за които се твърди, че се дължат осигурителни вноски на основание чл.7,ал.1 и ал.2 вр. чл.4,ал.1,т.1 КСО и чл.40,ал.1 ЗЗО. Тъй като установените задължения са въз основа на ведомостите за заплати и представените справки в хода на ревизията от фактическа страна, т.е. за наети лица по трудово правоотношение, то съдът намира, че ще съставлява влошаване на правното положение на жалбоподателя, ако обсъжда правоотношения с лица извън посочените по ведомостите за заплати, на основание чл.160,ал.5 ДОПК.

Въз основа на горното, жалбата е основателна и съдът следва да постанови отмяната на РА в обжалваната му част – за определените задължения на ВТСО „С” по възложената ревизия на Българската П. Ц. - Б. П..

Предвид своевременно направеното искане за разноски – още с жалбата по делото, П. този изход на делото, съдът следва да се произнесе, предвид представените по делото доказателства за заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 922 лв. (л.3), за възнаграждение на вещо лице (л.404 и л.431)– общо 125 лв. Общо на вещото лице е определено окончателно възнаграждение в размер на 200 лв., като за разликата до пълния размер са изплатени от бюджета на съда. Съдът следва да осъди ответника да заплати по сметка на съда невнесен депозит на възнаграждение на вещо лице в размер на 75 лв.

Водим от изложеното, Административен съд С. –град, Първо отделение,12 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № */09.02.2010 г., издаден от орган по приходите П. Териториална Д. на Националната агенция за приходите - С.-град, в частта му за установените задължения за Ведомствена техническа строителна организация „Синстро”, по жалба на Българската П. Ц. – Б. П..

ОСЪЖДА директор на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” П. Централно управление на Националната агенция за приходите, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Административен съд С.-град сумата от 75 (седемдесет и пет) лв. за разноски за вещо лице, и ДА ЗАПЛАТИ на Българската П. Ц. – Б. П. с ЕИК * и седалище С., сумата от 1047(хиляда четиридесет и седем) лв. за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от получаване на препис от същото.

Административен съдия: